

ת"פ 5400/03/16 - מדינת ישראל נגד מאיר אליהו נחום

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 5400-03-16 מדינת ישראל נ' נחום

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאיר אליהו נחום
ע"י ב"כ עו"ד שרון דניאלי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום הכולל ארבעה אישומים, במסגרתם יוחסו לו עבירות של קבלת דבר במרמה (2 פריטים) - עבירות על סעיף 415 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ניסיון קבלת דבר במרמה - עבירה על סעיף 415 רישא יחד עם סעיף 25 לחוק והפרת הוראה חוקית - עבירה על סעיף 287(א) לחוק.

על פי עובדות האישום הראשון, עובר ליום 14.10.14, קיבל הנאשם לידיו מאדם אחר (להלן: "אחר") שיק מזויף, משוך מחשבון הבנק של קיבוץ נצר סירני על סך 55,000 ₪. בהמשך מסר הנאשם את השיק לאחותו (להלן: "האחות") אשר הפקידה לבקשתו, ביום 14.10.14, את השיק המזויף בחשבונה, בידועו כי לא הייתה הסכמה מצד בעלי השיק להעביר את הכסף לחשבון האחות. ביום 20.10.14, לאחר שהשיק כובד משכה האחות מחשבונה את מלוא הסכום ומסרה אותו לנאשם, אשר העביר את תמורת השיק לאחר שמסר לו את השיק. בגין מעשים אלה הורשע בקבלת דבר במרמה.

על פי המפורט באישום השני, ביום 29.4.14 נגזר דינו של הנאשם בבית משפט השלום בתל אביב והושת עליו עונש מאסר בפועל למשך ארבעה עשר חודשים. לאחר שערעורו של הנאשם על גזר הדין נדחה, נקבע כי עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 18.1.15. הנאשם לא התייצב לריצוי מאסרו והתחמק עד ליום איתורו ומעצרו ביום 30.5.15. במסגרת אישום זה הורשע בהפרת הוראה חוקית.

באישום השלישי הורשע הנאשם בכך שעובר ליום 9.3.15 קיבל הנאשם מאדם אחר שיק מזויף המשוך מחשבון הבנק של לשכת מסחר ישראל אמריקה, על סך 53,417 ₪. ביום 9.3.15 הפקיד הנאשם את השיק המזויף בחשבונה בידועו כי

לא היתה הסכמת בעליו להעביר את סכום הכסף לחשבון. ביום 10.3.15 הבחינה לשכת המסחר בהפקדת השיק וביטלה את השיק. בגין מעשיו אלה הורשע בניסיון קבלת דבר במרמה.

על פי המתואר במסגרת האישום הרביעי, עובר ליום 10.3.15, קיבל הנאשם לידיו מאדם אחר שיק מזויף המשוך מחשבון הבנק של שחר הררי, על סך 43,476 ₪. בהמשך, ביום 13.3.15 הפקיד הנאשם את השיק המזויף בחשבון, בודעו כי לא היתה הסכמת בעליו להעביר את סכום הכסף לחשבון. לאחר הפקדת סכום הכסף, משך הנאשם מחשבון סכום של 32,800 אותו מסר למי שהעביר לידיו את השיק המזויף ואילו יתרת הסכום, בסך 10,676 ₪, עוקלה על יד הבנק בו מנוהל חשבון של הנאשם. בגין זאת הורשע בקבלת דבר במרמה.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, וזאת מבלי שגובשו הסכמות עונשיות בין הצדדים.

תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר מפורט מטעם שירות המבחן. התסקיר תיאר בהרחבה את תולדותיו של הנאשם והתייחס למצבו המשפחתי והאישי. הנאשם כבן 52, גרוש ואב לשתי בנות בגילאי 25 ו-27 המתגורר בבית דודו ועובד כמחסנאי בחברה למוצרי קוסמטיקה. הנאשם בוגר 11 שנות לימוד לאחר שעזב את לימודיו על רקע קשיים חברתיים ושירת שירות צבאי מלא בתפקיד מכונאי רכב בחיל האוויר. עם שחרורו מהצבא עבד במשך כ-9 שנים במעבדה לצילום ובהמשך עבד כמחסנאי בחנות למוצרי חשמל.

לדברי הנאשם, הוא צבר במהלך השנים חובות כספיים משמעותיים לאחר שניסה להקים עסק עצמאי. בשיאו של המשבר הכלכלי עוקל בית הוריו והם הפכו למחוסרי דיור עד להתערבות גורמי הרווחה. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי גם כיום מצבו הכלכלי קשה וכי הוא הוכר כפושט רגל. בשנת 2014 הורשע בעבירות מרמה וריצה בשל כך תקופת מאסר בפועל בת 14 חודשים. לאחר ששוחרר ממאסר, הגיע לפגישות ביחידה לשיקום האסיר בפתח תקווה באופן סדיר, תוך שהוא מבטא מחויבות ורצון להיעזר בטיפול. הטיפול ביחידה סייע לו בהתארגנות, בעיבוד חוויות המאסר וכן בהבנה ראשונית לגבי הדפוסים שהובילו אותו לביצוע העבירות. עם זאת, נותרו באישיותו, על פי הגורם המטפל, רבדים רבים נסתרים ובלתי מובנים.

בהתייחס לעבירות הנוכחיות לקח הנאשם אחריות על המעשים והביע חרטה, אך ניכר על פי התרשמות שירות המבחן כי הוא מתקשה לגלות תובנה מלאה באשר לחומרתן ואינו מזהה קיומם של דפוסים מניפולטיביים ומרמתיים באישיותו. שירות המבחן התרשם מאדם המתאפיין בדפוסי התנהגות של הסתרה ומניפולטיביות, מתקשה לגלות אמפתיה לקורבנות התנהלותו, מטשטש חומרת בעיותיו ובעל מודעות נמוכה לבעייתיות בדפוסי התנהגותו ומחשבתו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לשתף את קרוביו בקשייו וחולשותיו וכי הסתבכויותיו בפלילים היא דרך לא אפקטיבית להתמודדות עם קשייו הכלכליים והרגשיים.

בבחינת גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות התייחסה קצינת המבחן לחומרת העבירות, אשר בוצעו במהלך התקופה בה ערער על גזר דינו הקודם, גם הוא בגין עבירת מרמה. עוד ציינה את קשייו הכלכליים הנוכחיים, היעדר מגורי קבע וקיומם של גורמי תמיכה מעטים בחייו. כגורמי סיכוי לשיקום שקלה קצינת המבחן את העבודה כי מאז מעורבותו בביצוע העבירות הנוכחיות, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. בשקלול כל הפרמטרים שנבחנו, העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה וכי הנאשם מטשטש חומרת מעשיו ואינו מאפשר העמקה וטיפול בבעיותיו. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית והמליץ להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה ומוחשית, שתחדד את חומרת מעשיו ותהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על כי הערכים המוגנים שנפגעו הם זכותו של האדם על קניינו וכן תקינות השימוש בשיקים כאמצעי תשלום בטוח. לדבריה, הנאשם פגע פגיעה משמעותית בערכים אלה, כאשר הלכה למעשה קיבל לידיו במרמה קרוב ל-100 אלף ₪, שאת מרביתם העביר לאחר וכן ניסה לקבל במרמה כ-53 אלף ₪ נוספים.

בטיעוניה עתרה המאשימה למתחם הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל לכל אישום של קבלת דבר במרמה. בהתייחסה לאישום הנוגע לעבירת ניסיון קבלת דבר במרמה ציינה כי על המתחם לעמוד בטווח שבין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע להפרת ההוראה החוקית עתרה למספר חודשי מאסר, תוך שציינה את חומרת הנסיבות בעניינו של הנאשם, שניצל את האמון שבית המשפט נתן בו ולא התייצב לריצוי עונשו וכן הגדיל לעשות וביצע חלק מעבירות המרמה בהן הורשע בעודו נמלט מאימת המאסר והדין. בשקלול כל המתחמים עתרה לקביעת מתחם כולל הנע בין 15 חודשי מאסר בפועל ל-35 חודשי מאסר בפועל והציגה פסיקה לתמיכה בעתירתה זו.

בהתייחסה לנסיבות הקשורות בנאשם עצמו הזכירה את עברו הפלילי, תוך ששבה והדגישה כי נסיבה משמעותית לחומרה היא כי ביצע העבירות בסמוך לאחר שהורשע ונדון למאסר בגין עבירות מרמה קודמות, ובעודו מתחמק מריצוי עונש מאסר קודם. הצדדים הגיעו אמנם להסכמה כי המאסר המותנה שהוטל עליו במסגרת ההליך הקודם אינו חל בעניין זה, אך יש לראות את הנאשם כמי שביצע המיוחס לו בעת שמאסר מותנה מרחף מעל ראשו. עוד הזכירה לחומרה את מסקנות שירות המבחן ואת התרשמות שירות המבחן מכך שקיים סיכון להישנות עבירות דומות. בנסיבות אלה ביקשה כי בית המשפט ישית על הנאשם עונש מאסר ראוי, וימקם אותו ברף העליון של המתחם. עוד ביקשה כי יוטל פיצוי לזכותו של קיבוץ נצר סירני, אשר לא זוכה על ידי הבנק, וכן כי יוטל קנס כספי.

מנגד ביקש ב"כ הנאשם להימנע מהשמתו של הנאשם מאחורי סורג ובריה, הן נוכח ההליך השיקומי בו נטל הנאשם חלק במסגרת בשב"ס, ועדיין נוטל במסגרת שירותי הרווחה העירוניים, והן נוכח היות ההליך בעל חומרה פחותה באופן יחסי מפרשיות מרמה אחרות.

הסנגור הדגיש בטיעונו כי הנאשם לא הפיק לעצמו רווח כספי כלשהו, זולת 10,000 ₪ שעוקלו מחשבונו, שהרי את

כלל הכספים שהתקבלו במרמה מסר לאחר, ממנו קיבל את השיקים. עוד ציין כי הנאשם הודה במיוחס לו כבר במהלך חקירת המשטרה וכי כתב האישום המתוקן משקף את גרסתו לפיה לא היה מודע לכך שהשיקים מזויפים. על רקע זה תוקן כתב האישום, כך שאחריותו של הנאשם נובעת רק מכך שהיה מודע לכך שבעלי השיק לא הסכימו להעברת הכספים לחשבונותיו. עוד ציין כי הנאשם מסר את שמו של האדם שממנו קיבל את השיקים וכי על רקע זה יש מקום להשוות את עניינו של הנאשם לזה של אדם בשם שובייב, אשר נדון בבית משפט השלום בנתניה לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שקיבל מאותו אדם שיק מזויף בהיקף של 55,000 ₪, הפקידו בחשבון הבנק שלו ומשך לכיסו במרמה את התקבול שהתקבל. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש כי הנאשם שימש כלי בתוכנית העבריינית של אותו "אחר" והוא החלק החלש שבה.

בהתייחסותו למתחם ציין כי בנסיבות העניין יש לראות בכלל המעשים שבכתב האישום משום אירוע אחד, אשר בוצע שלא בנסיבות מחמירות ומבלי שהנאשם נהנה מהכסף, כך שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי עבודות שירות למאסר בפועל. אף הוא הגיש פסיקה לתמיכה בטענתו זו. ב"כ הנאשם הדגיש כי בעניינו של הנאשם אין צורך לחרוג מהמתחם על מנת שניתן יהיה לשלוח את הנאשם לריצוי עונשו בעבודות שירות, תוך שהזכיר את הודאתו של הנאשם במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, את שיתוף הפעולה שלו עם המשטרה ואת נטילת האחריות למעשיו.

לבסוף, ביקש הסנגור המלומד לעלות על נס את ההליך השיקומי בו נטל הנאשם חלק במהלך מאסרו, אשר התרחש כאמור לאחר ביצוע העבירות נשוא ההליך הנוכחי. בהקשר זה הגיש מסמכים מטעם היחידה לשיקום האסיר בפ"ת ומחלקת הרווחה העירונית, כמו גם את החלטת וועדת השחרורים בעניינו מיום 3.3.16. ממסמכים אלה עולה כי במהלך המאסר השתתף הנאשם בטיפול קבוצתי ממושך, שיתף פעולה, עבר תהליך חיובי והביע מוטיבציה לשינוי ולשיקום. על רקע זה זכה לשחרור מוקדם, והוא מוכר כיום למחלקת הרווחה כמי שסובל ממצוקה כלכלית והעדר של מקורות תמיכה. לטענת ב"כ הנאשם לא התייחסה קצינת המבחן די הצורך להליך השיקומי, והסתפקה בדיווחם של גורמי הטיפול ברש"א באשר למצבו של הנאשם. לדבריו, לא ניתן לתת את מלוא המשקל להתרשמות שירות המבחן, זאת בניגוד להתרשמות הגורמים השיקומיים בכלא אשר הגיעו למסקנותיהם לאחר העמקה בהליך הטיפולי בו נטל הנאשם חלק. לטענתו, גם כיום נמצא הנאשם בקשר טיפולי עם עובדת סוציאלית והוא עובר הליך שיקומי, במהלכו הוא מרים עצמו מאשפתות ומנסה לשוב ולעמוד על רגליו. לבסוף הזכיר הסניגור את דו"ח ועדת דורנר ואת האינטרס הציבורי שבמתן עדיפות להליך השיקומי, וביקש כי בית המשפט ישלח את הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות.

לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים שמעתי את דברי הנאשם עצמו, אשר הביע חרטה ושב ונטל אחריות למעשים. עוד ציין כי על אף הקשיים שהוא חווה, הוא עובד ומשקם את חייו.

דין והכרעה:

במעשיו פגע הנאשם פגיעה של ממש בערכים חברתיים מרכזיים וביניהם זכותו של הציבור להגנה על רכושו ועל קניינו הפרטי, כמו גם בחיי המסחר ובצורך בקיומו של ביטחון עסקי בכל הקשור לשימוש בהמחאות ובמסמכים סחירים בכלל כאמצעי תשלום בטוח. עוד פגע הנאשם בערך המוגן של כיבוד צו שיפוטי ושמירה על סדרי חוק ומשפט, בכך שהתחמק תקופה ארוכה מהתייצבות למאסר, תוך ניצול האמון שניתן בו על ידי המשפט.

אם אתייחס תחילה לעבירות המרמה, הרי שעל פי עובדות כתב האישום, קיבל הנאשם מאחר המחאות, בשלוש הזדמנויות שונות ובהיקף כספי ניכר, והפקיד אותן בחשבונות הבנק שלו ושל אחותו, על אף שידע כי לא ניתנה הסכמת הבעלים להפקדה בחשבונות אלה. מכתב האישום המתוקן נמחקה הטענה כי הנאשם ידע על כך שמדובר בשיקים מזויפים, אך דומה כי אין בכך כדי להקהות באופן ממשי מחומרת המעשים, שהרי העיקר הוא כי לנוכח התנהגותו של הנאשם ובידיעתו הוצאו במרמה מידי הבעלים כספים בהיקף כולל של כמאה אלף ₪. מרביתם של אותם כספים נמסרו על ידי הנאשם לאחר, ולא הוא שזכה ליהנות מהם, אך אחריותו לנזקים שנגרמו אינה מבוטלת, גם אם נניח כי שימש כחוליה אחרונה בלבד בשרשרת מעשי הזיוף והמרמה.

ב"כ הנאשם ביקש ללמוד על מתחם העונש ההולם ועל רף הענישה הראוי תוך שהפנה לת"פ (שלום נתניה) 17414-03-16 מ"י נ' שובייב, שם נדון לפני ימים אחדים נאשם אחר, במסגרת פרשה זו ממש, לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי. באותו מקרה הורשע שובייב בעבירה של קבלת דבר במרמה בכך שהפקיד שיק מזויף יחיד בסך 55,000 ₪ בחשבונו ומשך את הכספים לשימוש שלו. בשונה מהנאשם שבפני הורשע שובייב בכך שידע שהשיק מזויף. כמו כן, הוא שנהנה מכספי המרמה, ולא אדם אחר כמו בעניינו. מנגד, הוסכם מפורשות באותו מקרה כי שובייב היה חוליה אחרונה בשרשרת המרמה, לא הכיר את המעורבים זולת מי שמסר לו את השיק, לא הגה את המרמה ולא היה מעורב בזיוף. כמו כן, עברו של שובייב היה נקי לחלוטין, יוחס לו אישום אחד בלבד והתקבל בעניינו תסקיר חיובי אשר המליץ על הימנעות מהשתת מאסר, ולו בעבודות שירות. לנוכח נתונים אלה דומה כי ניתן ללמוד מעניין שובייב הנ"ל כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מאישומי המרמה בהם הורשע הנאשם יכול שיעמוד ברף התחתון שלו על ריצוי מאסר בעבודות שירות, אך ברי כי אין מקום להשוות בין העונשים כאשר בפני עומד נאשם בעל עבר פלילי רלבנטי, אשר ביצע מספר עבירות מרמה, תוך כדי התחמקות ממושכת מהתייצבות למאסר וכשלחובתו תסקיר בעייתי נטול המלצה טיפולית.

תמונה דומה עולה מעיון בפסקי הדין אליהם הפנו אותי ב"כ הצדדים ומפסקי דין נוספים המוכרים לבית המשפט, ולפיה נע טווח הענישה המקובל בעבירות מרמה בהיקף כספי דומה בין מאסר ממשי בעבודות שירות, במקרים בהם בוחר בית המשפט להימנע ממיצוי הדין, לבין תקופות מאסר ממושכות בנות שנה ויותר, מאחורי סורג ובריח, כאשר לחובת הנאשם הרשעות קודמות רלבנטיות או נסיבות מחמירות אחרות המצדיקות השתת עונש הולם ומרתיע. כידוע, מתחם העונש ההולם ראוי שיבטא רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ואין להתחשב בקביעתו בעבר הפלילי או במסקנות התסקיר, ובהיבט זה יזקפו לזכות הנאשם העובדות לפיהן לא היה מודע לכך שהשיקים היו מזויפים וכי לא נהנה בעצמו מסכומי המרמה.

על רקע זה אני סבור כי לצד כל אחד מהאישומים בהם הורשע בעבירה מוגמרת של קבלת דבר במרמה יש לקבוע מתחם מתון הנע בין מספר חודשי עבודות שירות לשנת מאסר. לצד האישום בו הורשע בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה היה לדעתי מקום להציב מתחם דומה למדי, אך לא אחמיר בהקשר זה מעבר לעתירת המאשימה ואמץ לצורך הדיון את המתחם שהוצע על ידה ואשר נע בין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר בפועל. לבסוף, באשר לאישום של הפרת הוראה חוקית, אזכיר כי מדובר במי שבמשך למעלה מארבעה חודשים תמימים התחמק מהתייצבות לריצוי מאסר שהוטל עליו בגין עבירת מרמה קודמת, עד שנתפס על ידי המשטרה והושם במאסר. מדובר ברף חומרה גבוה באופן יחסי של עבירת הפרה, המעיד על היעדר מורא מפני הדין ועל זלזול בהחלטות בית המשפט ובאמון שניתן בו. לפיכך, גם לצידו יש לקבוע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר לשנת מאסר בפועל. אינני משוכנע כי נסיבות העניין

שבפני מצדיקות קביעת מתחם עונש כולל, על יסוד קביעה כי כלל המעשים הנם בגדר אירוע יחיד, אך מאחר וב"כ הצדדים טענו למתחם עונש כולל, אבהיר כי לטעמי אילו היה מקום לעשות כן היה המתחם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

משנקבעו מתחמי הענישה יש לאתר את העונש המתאים לנאשם בשים לב למכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בהקשר זה אין מנוס מלהזכיר כי אין מדובר בפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין בגין עבירות מרמה והוא אף ריצה בעבר עונש מאסר משמעותי בן 14 חודשים. במסגרת אותו הליך קודם הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לפשע, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ומסירת ידיעה כוזבת, לאחר שביחד עם אחרים קיבל במרמה כספי משכנתא בהיקף של כחצי מיליון ₪. עוד יש לציין לחומרה את העובדה כי את העבירות המנויות באישומים השלישי והרביעי בכתב האישום הנוכחי ביצע הנאשם בעודו מתחמק מהתייצבות לריצוי המאסר שהוטל עליו בהליך הקודם, ולאחר שגזר הדין הנ"ל, אשר כלל לצד המאסר בפועל גם מאסר מותנה משמעותי, הפך לחלוט. מדובר בנתון כבד משקל לחובת הנאשם, אשר הוסיף חטא על פשע בכך שניצל את האמון שניתן בו על ידי בתי המשפט לצורך ביצוע עבירות חמורות נוספות. לבסוף, יש לציין לחומרה את התמונה הבעייתית המצטיירת מתסקיר שירות המבחן לפיה קיים סיכון להישנות התנהגות דומה שכן הנאשם ניחן בדפוסים מניפולטיביים, אינו מגלה אמפתיה לקורבנות, מטשטש את חומרת מעשיו ואינו מאפשר העמקה וטיפול בבעיותיו. על רקע זה אף המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה ומוחשית, שתחדד את חומרת מעשיו ותהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

לצד נתונים מחמירים אלה ראוי לציין גם את השיקולים הממשיים המצדיקים הימנעות ממיצוי מלא של הדין עם הנאשם. הנאשם נטל אחריות למעשיו כבר כשנחקר במשטרה, ובהמשך הודה בכתב אישום שתוקן לקולא, באופן שמנע את הצורך בשמיעת הראיות. נכונותו זו של הנאשם להודות במעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן, יש בה לא רק משום נטילת אחריות ותובנה לפסול שבמעשים, אלא גם חיסכון ממשי במשאבים ציבוריים ובזמנם של העדים. עוד יש להזכיר בהקשר הנוכחי כי הנאשם ביצע את העבירות הנוכחיות בסוף שנת 2014 ותחילת 2015, כך שמאז ביצוע המעשים חלף פרק זמן משמעותי. יתרה מכך, מדובר במעשים אותם ביצע בטרם ריצה את עונש המאסר הקודם שהוטל עליו, ומאז שחרורו ממאסר לפני כשנה וחצי לא שב והסתבך בפלילים. לא זו אף זו, במהלך המאסר עבר הליך טיפולי שהיה בעל השפעות חיוביות, וגם לאחר שחרורו נעזר בגורמי רש"א ובגורמי רווחה על מנת לנסות לשקם את חייו. מהתסקיר נשקפת אמנם עדיין תמונה בעייתית, אך מאמציו של הנאשם לשינוי ולשיקום ראויים להתחשבות מסוימת, גם אם ברי כי אין בכוחם להצדיק במקרה זה הקלה ניכרת בענישה, ובוודאי שלא סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

בשים לב למכלול הנתונים שפורטו, הרי על אף שדינו של הנאשם בנסיבות רגילות היה לרצות עונש מאסר לתקופה המצויה בחלק העליון של המתחם, אסתפק במקרה זה בהשתת עונש מאסר מתון יותר, מתוך תקווה כי זו הפעם יפיק הנאשם את הלקח המתבקש, ויימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד. לצד תקופת המאסר יושתו מרכיבי ענישה משלימים בדמות מאסר על תנאי וקנס מתון. באשר לפיצוי שהתבקש לקיבוץ נצר סירני, הרי בשים לב לכך שהכספים שהתקבלו לא נותרו בידי הנאשם ובהתחשב בתקופת המאסר שתושת ובמצבו הכלכלי העגום, אותיר שאלה זו למיצוי במסגרת ההליכים האזרחיים שהוגשו בנושא זה.

לאור כל האמור לעיל, הנני דן הנאשם לעונשים הבאים:

עמוד 6

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.
2. 8 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת מרמה.
3. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירה של הפרת הוראה חוקית.
4. קנס בסך 2,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 22.10.17.

העתק יועבר לשירות המבחן

זכות ערעור בתוך 45 ימים

ניתן היום, כ"ח אלול תשע"ז, 19 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.